

Žiemą galioja "geležinė" taisyklė: kuo arčiau viduržiemis - tuo giliau plauko žuvys ir tuo prasčiau jos kimba. Jei termometro stulpelis sausio-vasario mėnesiais būna nukritęs žemiau -15°C , karšiai gali visiškai nebesimaitinti. Įprastai jie žiemą laikosi gana giliose vietose (priklausomai nuo vidutinio vandens telkinio gylio) duobių kraštuose. Reaguodami į oro temperatūrą ir slėgio pokyčius karšiai duobės šlaitu pakyla į seklesnius vandenį arba nusileidžia į dugną.

Visiškai kitaip yra pirmledžiu. [Tuomet karšiai](#) (panašiai kaip ir vasarą) gali atplaukti arčiau kranto ir čia maitintis. Jie nuolatos juda, tačiau turi savo pamėgtas "ganyklas" ir migravimo takus. Tai nepaprastai prieraiši žuvis ir kuo ji didesnė, tuo pastovesni jos įpročiai. Dideli karšiai metų metais renkasi į tas pačias duobes. Tuo naudojami žvejai verslininkai ir iš po ledo tinklais traukia centnerius plačiašonių.

Karšiams, kaip ir kitoms žiemą besimaitinančioms karpinėms žuvis, didelę [reikšmę turi jaukinimas.](#)

Paprasčiausias jaukas yra sauja uodo trūklio lervų, tačiau neblogą efektą duoda ir jaukai, skirti gaudyti

[šaltame vandenyje.](#)

Suprantama, grynas jaukas be gyvulinės kilmės papildų vargu ar labai patiks karšiams.

Teisingai paruoštas geros kokybės jaukas padvigubins šansus, jog plačiašoniai atplauks prie eketės. Jauko debesėlis bei patrauklus kvapas (jo suteikia dar ir

[sutraišytos uodo trūklio lervos](#)

) vilioja žuvis ir kuriam laikui sulaiko jas numatytoje vietoje. Žiemą žuvis lengva permaitinti, todėl nepatyrusiam meškeriotojui pačiam jauką gamintis rizikinga, geriau jau nusipirkti parduotuvėje. Pastoviai jaukinant, karšius prie eketės galima išlaikyti keletą dienų, nes, kaip jau minėjau, jie nelabai noriai keičia dislokacijos vietas.

Kantrybės išbandymas ant ledo

Parašė zvejams.lt

Antradienis, 08 Sausis 2013 05:51

Ne paslaptis, kad stambūs karšiai yra labai atsargūs. Besaikis ekečių grėžimas vienoje vietoje, ryški šviesa, triukšmas atbaido plačiašonius. Todėl pageidautina eketes užpilti sniegu, o esant skaidriam ledui - mažiau judėti. Nutrūkęs didelis karšis gali ilgam išgąsdinti visą savo giminaičių būrį.

Karšiai įtariai žiūri ir į sunkias, ryškias avižėles. Čia ne tiek lemia avižėlės dydis, kiek jos svoris. Labai mažomis avižėlėmis, kurių itin mažas kabliukas yra trumpu koteliu, gaudyti nepatarčiau, nes stambūs karšiai nepasikirs ir turėsite daug tuščių kibimų. Avižėlė turi būti neryški, geriau pailgos nei apvalios formos. Man imponuoja "balalaikos" tipo avižėlės.

Gaudant lengvomis avižėlėmis reikalingas plonas 0,08-0,10 mm valas. Užkibus dideliame karšiui visada yra rizika, jog toks "plaukelis" nutrūks, tačiau kartais net 0,01 mm storio valo tvirtumas turi nemažą reikšmę kibimui. Ar karšis valą skaidriame vandenyje mato, ar avižėlė prasčiau "žaidžia", tačiau meškeriojant storesniu valu kibimų daug mažiau. Karšis nėra agresyvi žuvis,

Kantrybės išbandymas ant ledo

Parašė zvejams.lt

Antradienis, 08 Sausis 2013 05:51

todėl galima ištraukti "riebų paršelį" ant plonyčio valo, juo labiau žiemą, kai žuvis nėra tokios aktyvios. Svarbu pakertant nedaryti plataus mosto, nes tada avižėlė tikrai pasiliks karšio gerklėje.

Retais atvejais, kai karšiai kimba daugiau nei pusmetris virš dugno, labai neblogai užsirekomenduoja aukščiau avižėlės užrištas kabliukas. Tačiau nedarykite labai ilgo pavadėlio, nes bus sunku pajusti karšio kibimą.

Karšiai kimba labai atsargiai, dažniausiai ištiesindami sulinkusį sargelį. Geriau tinka ypač jautrus ir ilgas sargelis (tokių parduotuvėse, deja, nebūna), nes sargelio kibimo momentu karšis nejaučia avižėlės svorio. Pakirsti reikia tuomet, kai sargelis tiesiasi (t.y. kyla į viršų), nes vėliau karšis gali pajusti "svetimkūnį" ir avižėlę išspjauti. Jautrus sargelis netgi reaguoja į praplaukiančius karšius, kurie šonais užkliudo valą.

["Žaidžiame" avižėle prie pat dugno](#), neagresyviai, lengvais plastiškais judesiais. Jei gerai jaučiame kontaktą su avižėle, verta leisti jai kurį laiką pagulėti ant dugno. Mano nuomone, žvejojant karšius daugiau lemia masalas nei avižėlės judesiai. Yra specialios karšiams gaudyti skirtos avižėlės, kurias galima kabinti aukščiau kabliuko. Tuomet kabliuką reikia guldyti ant dugno, o avižėle, lėtai kilnojant meškerę, baksnoti į dugną. Kibimai bus dažnesni ant kabliuko. Tačiau tokia sistemėlė dažnokai painiojasi, o kabliuku su uodo trūklio lervomis susidomi mažos kuojytės ar plakiukai.

Norint sugauti daug ir didelių karšių žiemą reikia ne tik meistriškumo, bet ir kantrybės. Bet, manau, Jums pasiseks.

[Tvirto ledo ir karšių](#), kurie į eketę netelpa!